

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sōkratus Scholastiku Kai Ermeiu Sozomenu Ekklēsiastikē Istoria

Socrates <Scholasticus>

Mogvntiae, 1677

XXXII. De Magnentii tyranni exitio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14233

ἀκίων παρῆν' ἐπεὶ ἡ αὐτὸς παρηλείτο σωτήθε-
 σα, πληγὰς τε ἔσβεσθ' ὡς τῶν πρῶτων
 παρῆν' διότι ἔξ ἀνάγκης, ταῖς τότε δο-
 θείσαις ὑπαγορεύσει, συνέθετο καὶ ὑπέ-
 γραψε ἔτα μὲν ἐν σερμῶ τότε γρόμματα
 τοῖσιν ἐχθρὸν τὸ τέλος ὁ μὲν τοῖς βασιλεὺς κων-
 σάντιος παρῆλκεν ἐν τῇ σερμῶ, περὶ μὲν δὲ
 παρῆν μαγνέντιον πολέματι ἐκδασιν

A ut dixi, adfuit invitus. Sed cum ille
 consentire renueret, verbera & tormen-
 ta infixerunt seni. Itaque vi & necessi-
 tate adactus, editis tūm fidei exposi-
 tionibus consentit atque subscripsit. Et
 res quidem tunc temporis Sirmij gesta,
 hunc exitum habuere. Porro Imper-
 ator Constantius in ea urbe diutius
 commoratus est, dum eventum belli
 contra Magnentium expectaret.

Κεφ. λβ.

Περὶ τῆς ἡγεσίας μαγνέντιου ἑτυράνου

CAPUT XXXII.

De Magnentij tyrannice exitio.

Μαγνέντιος μὲν ἐν τὴν βασιλεύσαν
 ῥώμῃ καταλαβὼν, πολλὰς μὲν τῆς
 συγκλήτης βελῆς ἀνῆρει, πολλὰς δὲ καὶ τῶν δή-
 μων ἀπώλλυεν ὡς ἡ οἱ στρατηγοὶ κωνσταντί-
 τῶ ῥωμαϊκῶν δυνάμει συγκροτήσαντες
 ἐπ' αὐτὸν ἐχώρην, ἀναχωρήσας τῆς ῥώμης,
 τὰς γαλλίας κατέλαβεν ἵνα συμβολαι-
 σιμαχεῖς ἐγίνοντο καὶ ποτὲ μὲν τὸ τοῦ μέ-
 ρου, πόλε δὲ ἑστέρον ἐκράτη τέλει δὲ παρῆ-
 μέσαν, φερέον δὲ τὸ τῶν γαλλίων, ὁ
 μαγνέντιος ἠπῆθεις σιωκλείδῃ ἐν ᾧ φρε-
 ρίω λέγει τοιοῦδε θαύμα συμβῆναι ὁ μα-
 γνέντιος ὑπὸ τῆς ἡγεσίας καταπεπλοκῆτας τῆς
 εἰαυτῆ στρατιώτας ἀναρρῶσαι σπαδάων,
 ὑψηλὰ βήματα ἐπέβη οἱ δὲ τὴν σωτήθη τοῖς
 βασιλεῶσιν ἐψημίαν ἐπιδοῦσαι βελομένοι,
 ὡς γὰρ γνῶμῃ τῇ τὸν κωνσάντιον ταύτῃ
 μέγα φέρει ἐπὶ μαγνέντιον, ἀλλὰ κωνσάν-
 τιον ἀνῆρσον κοινῇ πάντες ἐδόθησαν τὸ
 σύμβολον κατ' εἰαυτῆ ὁ μαγνέντιος ἠγῆσά-
 μῃ, ἐκ τῆ φρερίου ἐνθὺς ἀπάνισα),
 φηγῆ ἐπὶ τὰ πρῶτα τῆς γαλλίας χωρῶν
 ἐπέκειντο ἡ οἱ τῶ κωνσάντιος στρατηγοὶ διώ-
 κόντες αὐτῆς τε γίνεται συμβολὴ παρῆ τὸ
 πον, ὁ ὄνομα μιλισέλιος ἐν ᾧ κατακρα-
 τῆ ἠπῆθεις ὁ μαγνέντιος, φεύγει μόνος εἰς
 λαγδένον πόλιν τῆς γαλλίας, εἰς ἣν ἀπὸ
 μέσων ἐπὶ φρερίαι, περὶ ἡμερῶν ὁδὸς
 ἐν ταύτῃ τῇ λαγδένῳ γρόμῃ ὁ μα-
 γνέντιος, ἀναρῆ μὲν τῶν εἰαυτῆ μητέρα
 ἀνελαὼν δὲ καὶ τὸν ἀδελφὸν ὃν καίσαρα εἰα-
 τῶ πεποίκα, τέλει δὲ ἐπικαλέσφαξεν εἰα-
 τὸν τὸ ἐπὶ ἐπὶ ἐν ὑπαίεια κωνσάντιος τὸ
 ἔκον, καὶ κωνσάντιος ἑτάλλε τὸ δεύτερον,

B Interea Magnentius cum urbem Ro-
 mam occupavisset, multos Senatorij
 Ordinis, multos item ex plebe intere-
 mit. Sed cum duces Constantij, col-
 lectis Romanorum militum copiis, si-
 gna adversus eum movissent, Romā di-
 gressus, in Gallias se recepit. Ibi variis
 praeliis concertis, modo Constantij mi-
 lites, modo Magnentiani superiores
 fuere. Tandem vero apud Mursam,
 quod castellum est Galliae, victus Ma-
 gnentius & in munimentum illud con-
 trusus est. Quo quidem in loco hujus-
 modi fertur accidisse miraculum. Ma-
 gnentius cum militum suorum animos
 ob acceptam cladem fractos ac debi-
 litatos confirmare vellent, sublimē tri-
 bunal conscendit. Illi vero dum fau-
 stā acclamatione qua Imperatoribus
 acclamari solet, Magnentium excipere
 gestiunt, praeter animi sui sententiam
 in Constantium eam transtulerunt. Non
 enim Magnentium, sed Constantium
 Augustum omnes uno consensu accla-
 marunt. Quod omen imminentis si-
 bi exitij arbitratus Magnentius, relicto
 munimento, ad ulteriores Galliae par-
 tes confestim profugit. Quem dum
 Constantij duces acrius insequuntur,
 iterum pugna commissa est in loco qui
 dicitur mons Seleucus, eo praelio victus
 Magnentius, caesis ad internecionem
 suis copiis, solus fugam arripuit, Lug-
 dunum contendens, urbem Galliae, quae
 a supradicto munimento distat tridui
 itinere. Lugdunum igitur ingressus
 Magnentius, primum quidem matrem
 interfecit: deinde occiso etiam fratre,
 quem Caesarem sibi adsciverat, ad ex-
 tremum manus sibi intulit. Id autem
 gestum est Constantio Augusto sextum
 & Constantio Gallo iterum consulibus

18. Calendas Septembres. Nec multo post Decentius, alter Magnentij frater, laqueo fractis faucibus mortem sibi conscivit. Hujusmodi fuit exitus Magnentij. Nec tamen ad perfectam tranquillitatem rediit respublica. Nam continuo post alius exortus est tyrannus, nomine Silvanus. Sed hunc in Gallis tumultuantem, duces Constantij celeriter extinxerunt.

ᾠει τὴν πεντεκαδέκατῶ τῆ ἀγγύστα μινός
 ᾠει εἰς μακρὰν ᾠ, καὶ ὁ ἕτερος τῆ μαγνητικῆ
 ἀδελφός, δέκεν ᾠ ὄνομα ἀπᾠ, τῆ βίαι ᾠ
 γαλᾠ εἰλίον, ἀλᾠ χροσάμᾠ τᾠ μιν
 ἐν τῆ μαγνητικῶν, τέλᾠ τοῖς τοῖς ἐδᾠ τᾠ
 ᾠ δημοσία τελέως ᾠ ἡσύχαζεν μετὰ αὐτᾠ
 γᾠ εὐδύς ἕτερος ᾠ ἐπαυεση τυρανᾠ, ᾠ ὄνομα
 σιλβαίος ᾠ τῆτον ᾠ οἱ κωνσταντίς στρατηγᾠ
 ᾠ τῶ γαλλίαν ταράᾠ ᾠ ταχέως κα-
 θᾠ εἶλον

CAPUT XXXIII.

De Iudæis Diocæsaream Palestine incolentibus. B

Sub idem tempus etiam in Orientis partibus aliud bellum intestinum extitit. Nam Iudæi qui Diocæsaream Palestinæ urbem incolebant, contra Romanos arma sumentes, vicinalia excursionibus vastare cæperunt. Verum Constantius Gallus, quem Imperator auctum Cæsaris dignitate in Orientem destinaverat, misso exercitu eos profligavit, urbemque eorum Diocæsaream solo æquari præcepit.

Κεφ. λγ'.
 Πρὸς τῆ ἐκ Διοκασαρείᾳ τῆς παλαιστίνης Ἰουδαίων.
 Ἐπισυνᾠχθη ᾠ τοῖς γνωμᾠμοῖς καὶ πρὸς τῆ
 ἀναθᾠλῶν ἕτερος ἐγγχώριος πόλεμος ᾠ
 γᾠ ἐν Διοκασαρείᾳ τῆς παλαιστίνης Ἰουδαίων,
 καὶ ῥωμαίων ὄπλα ἀνᾠήσαν, καὶ ᾠ τῆς τότε
 ἐκείνους κατέτερον ᾠ ἀλλὰ τῆς μᾠ γαλ-
 λᾠ ὁ καὶ κωνσταντίᾠ, ὃν καῖσαρα καλᾠσῆσας
 ὁ βασιλεὺς εἰς τὴν εἰᾠ ᾠ ζαπᾠ εἰλεν, δᾠ α-
 μιν ᾠ ποσειλάς καλᾠ ᾠ ᾠ καὶ τὴν πόλιν
 αὐτᾠ Διοκασαρείαν, εἰς ἑδάφος καλᾠ ᾠ
 καὶ ἐκέλευσεν

CAPUT XXXIV.

De Gallo Cæsare.

His rebus gestis, Gallus secundam fortunam moderate ferre non valuit. Sed confestim adversus illum a quo Cæsar fuerat nuncupatus, res novas moliri cæpit, & tyrannidem ipse quoque arripere tentavit. Sed cum ejus consilium brevi innotuisset Constantio: quippe ille Domitianum Præfectum Prætorio per Orientem, & Magnum Quæstorem sua ipsius auctoritate jussit interfici, eo quod conatus ipsius indicassent Constantio: ea re permotus Imperator Gallum ad se evocavit. At ille timore perculsus, perrexit in vitus. Cumque ad Occidentis partes & ad insulam usque Flanonam jam pervenisset, Constantius illic cum jussit occidi. Nec multo post, Iulianum fratrem Galli cum Cæsarem nuncupasset, in Gallias misit adversus barbaros. Porro Gallus qui & Constantius vocabatur, interfectus est Consulatu Imperatoris Constantij octavo, & ipsius tertio. Anno autem proxime sequente, Iulianus Cæsar creatus est, Arbetione &

Κεφ. λδ'.
 Πρὸς γαλλίᾳ καὶ Cæsare.
 Ταῦτα πρᾠσας ὁ γαλλᾠ, τὴν εὐτυχᾠ
 ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ ἀλλ' εὐθύς νεωτέρῳ εἰεν καὶ τῆ
 ᾠ ᾠ ᾠ ᾠ αὐτὸν ἐπεχείρησεν, τυραν-
 νᾠ εἶν τε καὶ αὐτὸς ἐβᾠ εἶε ᾠ εἰς μακρᾠ
 ὁ σκοπὸς αὐτᾠ ᾠ κωνσταντίς καλᾠ ᾠ
 ἐχᾠ εἶε δομετιανὸν γᾠ τὸν τότε ἐπαρᾠ
 εἰᾠ εἰᾠ, καὶ μᾠ ᾠ αὐθενᾠ ᾠ ἀνᾠ
 μινύσαντας τᾠ βασιλεῖ τὸν σκοπὸν αὐτᾠ
 ᾠ κινᾠ εἰς ὁ κωνσταντίος, μετᾠ πᾠ ᾠ
 τὸν γαλλᾠ πρὸς εἰλίον ᾠ, πρὸς ᾠ ᾠ
 μᾠ ᾠ, ἀκᾠ ἐπορεύετο καλᾠ ᾠ ᾠ
 τα ἑσπᾠ εἰρια μέρη, καὶ πρὸς Φλάνωνα τὴν νᾠ
 ᾠ ᾠ, ὁ κωνσταντίᾠ ἀναρᾠ ᾠ
 σεν μετᾠ ᾠ πολὺ ᾠ ἰελιανὸν τῆ γαλλίᾳ ἀδᾠ
 φὸν καῖσαρα καλᾠ ᾠ, ᾠ τῆς
 γαλλία βαρβάρους ἀπέσειλεν γαλλᾠ
 μιν ἐν, ὁ καὶ κωνσταντίᾠ, ἐν τῆ ἐδᾠ
 βασιλεὺς κωνσταντίς ᾠ ᾠ ἀνᾠ
 καὶ ᾠ καὶ αὐτὸς ᾠ ᾠ ᾠ τῆτον ᾠ
 λιανὸς ᾠ τῆ εἰᾠ ᾠ ᾠ ᾠ
 λολλιανᾠ